

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಡಿ. ಇಂಚಲರ ‘ಕಾವ್ಯಪ್ರೇಮ’

ದೀಪಾ ಅಂಗಡಿ ಬ.

ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ

ಡಾ. ಆರ್. ಸಿ. ಹಿರೇಮತ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಪೀಠ

ಕನಾಂಟಿಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ.

deepa.angadi59@gmail.com

Article Link: <https://aksharasurya.com/2023/05/deepa-angadi-ba/>

ತಿರುಳು:

‘ಬಸವತನಯ’ ಎಂಬ ಕಾವ್ಯನಾಮದಿಂದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ಕನ್ನಡ ತಾಯಿ ಭುವನೇಶ್ವರಿಗೆ ಅರ್ಜಿಸಿದ ನವೋದಯ ಕಬಿ ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಡಿ. ಇಂಚಲರು. ಯಾವುದೇ ಸಾಫ್ರಾಂತಿಕಲ್ಲದೇ ಕನ್ನಡ ಸೇವೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಚೊನೆಯುಸಿರಿಯವರೆಗೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ ಮಹನೀಯರಲ್ಲಿ ಮಹನೀಯರಾದವರು. ಕನ್ನಡದ ನೋವ್‌ನಲಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸಿದ್ದು, ‘ನಾಡಿಗಾಗಿ ನಡಿ, ನಾಡಿಗಾಗಿ ದುಡಿ, ನಾಡಿಗಾಗಿ ಮಡಿ’ ಎಂದು ತಮ್ಮಗಳಿಗೆ ನುಡಿಗಳಿಂದ ಸೂಕ್ತಿಕ ತುಂಬುತ್ತಾ ಬೆಳಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಸುತ್ತಲಿನ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವಲ್ಲಿ ಮಹತ್ತರವಾದ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿ ಎಸ್. ಡಿ. ಇಂಚಲರಿಗೆ ಸಲ್ಲಂತ್ತದೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಆರಾಧನೆ, ನಿಸಗೆದ ಸೌಂದರ್ಯ, ಖೀರಿ, ಮಮತೆ, ಗೌರವಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಎಲ್ಲರ ಮನದಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಗಟ್ಟಿಗೊಳಿಸಿದ ಅಪರೂಪದ ಕಬಿ. ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ರಸಮೂಳತೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಿಂತನೆ, ಮಹಿಳೆಗಳು, ಕನ್ನಡ ನಾಡು-ನುಡಿಯ ಪ್ರೇಮ, ವ್ಯಕ್ತಿಸ್ತ್ರೇಣಿಗಳ ಕುರಿತ ಕಾವ್ಯಗಳು, ಸ್ನೇಹದ ಕುರಿತಾದ ಕವಿತೆಗಳು ಈ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿದಾಗ ಎಸ್. ಡಿ. ಇಂಚಲರ ಮನದಾಳದ ಮೂಲಕ ಅವರ ದೇಶಪ್ರೇಮ, ಭಾಷಾಪ್ರೇಮ ಹಾಗೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮೇಲಿರುವ ಖೀರಿ, ಸ್ನೇಹಿತರ ಬಳಗ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಿಂತನೆಗಳು ಹೇಗೆ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಸ್. ಡಿ. ಇಂಚಲರ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ‘ರಸಜ್ಞವನ್ನು ಕಾಣುವ ಮೂಲಕ ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಭಿರುಚಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉಣಬಡಿಸುತ್ತಾ, ಈ ಲೇಖನದ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ ಎಸ್.ಡಿ. ಇಂಚಲರ ಕಾವ್ಯಪ್ರೇಮ ಹೇಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಓದುಗರಿಗೂ ರಸದೊತ್ತಣವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸುವ

ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಬದುಕು-ಬರಹ:

ಶಿಸ್ತ ಮತ್ತು ಪ್ರಮಾಣೀಕರಿಸಿದ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಸರೇ ಎಸ್. ಡಿ. ಇಂಚಲರು. ನವೋದಯದ ಉತ್ಕಷ್ಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಾವಿ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತಿಕವಾಗಿ ಹೊಸ ಬೆಳಕನ್ನೊಂಟು ಮಾಡಿದ ಅವರೂಪದ ಕಾವಿ. ಬೆಳಗಾವಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ತಿಳಿಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ಭಾಷಾ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಬೆಳಗಿಸಿದವರು. ಎಸ್. ಡಿ. ಇಂಚಲರು ಎಪ್ರೀಲ್ 1, 1913 ರಂದು ಬೆಳಗಾವಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹಿರೇಬಾಗೇವಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಇವರ ಮೂರ್ಕಾ ಹೆಸರು ಶ್ರೀ ಶಿವಮುತ್ರಪ್ಪ ದೇಮಪ್ಪ ಇಂಚಲ. ತಂದೆ ದೇಮಪ್ಪನವರು ಪ್ರಾಧಿಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿದ್ದರು. ತಾಯಿ ಬಸವಂತಪ್ಪ ಇಂಚಲರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚೆಯಿಡಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ತಾಯಿಯೇ ಮೂಲ ಗುರುವಾದರು. ಇಂಚಲರ ಪ್ರಾಧಿಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವೆಲ್ಲವೂ ಹಿರೇಬಾಗೇವಾಡಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಮುಗಿಸಿದರು. ಮುಂದೆ ಜಿ.ಎ. ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾಟ್ರಿಕ್ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಾಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೊಲ್ಲಾಪೂರದ ರಾಜಾರಾಮ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮಾರ್ಪಣಿಸಿದರು. 1938ರಲ್ಲಿ ಬಿ.ಎ. ಪದವಿಯನ್ನು ಲಿಂಗರಾಜ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಿ ಪ್ರಪ್ರಥಮ ಪದವೀಧರರು ಎಂಬ ಕೆರೀರೆಗೆ ಪಾತ್ರಾದರು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರೊ. ಶೀ.ಶಿ. ಬಸವನಾಳರು, ಪ್ರೊ. ಬಾಗಿ, ಪ್ರೊ. ವೀ.ಬಿ. ಕುಲಕರ್ಮ, ಪ್ರೊ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ರಂಥ ಶ್ರೀಷ್ಟ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಇವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದರು. ಬಸವನಾಳರ ಕನ್ನಡ ಪ್ರೇಮ, ಪಾಂಡಿತ್, ವಿಮರ್ಶನ ಸ್ನೇಹಣ್ಣ, ಸ್ವಜ್ಞತೆ, ಶಿಸ್ತಗಳನ್ನು ಇಂಚಲರು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡು ಬೆಳೆದರು.

‘ಬೆಳೆವ ಸಿರಿ ಮೊಳಕೆಯಲ್ಲಿ’ ಎಂಬಂತೆ ಇವರಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟಿದೇ ಪ್ರಾಧಿಮಿಕ ಶಾಲಾಹಂತದಲ್ಲಿ. ಸಂಕ್ರಾಂತಿ, ತಾಯಿ, ಕನಾಂಟಕಗೀತೆ, ಕಿತ್ತೂರ ಮೊದಲಾದ ಕವನಗಳು ಕಾಲೇಜಿನ ಮ್ಯಾಗಜಿನ್ ‘ರಾಜಾರಾಮಿಯನ್’ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ಇಂಚಲರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರುಗಳಿಸಿ ಕೊಟ್ಟವು. ಕೊಲ್ಲಾಪೂರದಲ್ಲಿ ಟಿ. ಸಿ. ಇಟಗಿಯವರೊಡನೆ ಸ್ನೇಹ ಬೆಳೆದು ಅವರು ಹಲವಾರು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಚಲರಿಗೆ ನೆರವಾಗಿದ್ದನ್ನು ಅವರು ಪ್ರಮಾಣೀಕರಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಹಾಯಕ ಶಿಕ್ಷಣಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ, ಬೆಳಗಾವಿಯ ಮತ್ತು ಮಬ್ಬಳಿಯ ಕೆ.ಎ.ಟಿ. ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ 1957 ರಿಂದ ಗಿಲಗಿಂಚಿ ಅರಕಾಳ

ಹೈಸ್ಕೂಲಿನ ಮುಖ್ಯಾರ್ಥಾಪಕರಾಗಿ 01/04/1974ರಲ್ಲಿ ನಿರ್ವತ್ತಿ ಹೊಂದಿದರು. ನಂತರ ಇವರು ಅಸ್ತಮಾದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಣ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಎಪ್ಪೀಲ್ 7, 1974ರಂದು ನಿಧನರಾದರು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬೆಳಗಾವಿಯ ಕನ್ನಡ ಜನತೆಗೆ ತುಂಬಲಾರದ ಹಾನಿಯುಂಟಾಯಿತು. ಇಂಚಲರು ಸಾಹಿತೀಯಾಗಿ ತಾವಷ್ಟೇ ಬೆಳೆಯದೆ, ತಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಕಿರಿಯರನ್ನು ಮೈಲ್‌ಆಹಿಸಿ, ಸ್ನೇಹಭಳಗವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಸಿದವರು. ಬೆಳಗಾವಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಗಿಲಗಿಂಜಿ ಅರಣಾಳ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನ ಮುಖ್ಯಾರ್ಥಾಪಕರಾಗಿದ್ದರು ಬೆಳಗಾವಿಯ ಕನ್ನಡಿಗರ ಭಾಗ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯ ಸಂಸ್ಕರಣೀಯವಾಗಿದೆ. ಹಲವಾರು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಇವರು ಆದರ್ಶಮಯವಾಗಿದ್ದು, ರಾಜ್ಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ಕೀರ್ತಿ ಇವರಿಗೆ ಸಲ್ಲಾತ್ತದೆ.

ಎಸ್. ಡಿ. ಇಂಚಲರ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತ್ರೀತಿ, ಒಲವು, ಸ್ನೇಹ, ನಿಸರ್ಗ ಸೌಂದರ್ಯ, ಮಾನವೀಯತೆ ಎಂಬ ಮೊದಲಾದ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಮನ್ವಯತೆಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ನಾಡು-ನುಡಿಗಳ ಮೇಲಿರುವ ಅಭಿಮಾನ, ಸೃಜನಶೀಲತೆ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಜೀವನದ ರಸಮಾಣತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುವಲ್ಲಿ ಈ ಲೇಖನ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಇಂಚಲರ ಕಾವ್ಯರಚನೆಗೆ ಮೂಲ ಪ್ರೇರಣೆಯೆಂದರೆ ವರಕವಿ ಬೇಂದ್ರೆ, ರಸಾಯನಿಕ ಕುಪೆಂಪುರವರ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾಗಿ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲು ಶುರು ಮಾಡಿದರು. ಇಂದು ಅವರ ಕಾವ್ಯಗಳ ಕೀರ್ತಿ ಎಲ್ಲರ ಮನಸೆಳೆಯುಂತಾಗಿದೆ.

ಎಸ್. ಡಿ. ಇಂಚಲರ ಕವನ ಸಂಕಲನಗಳೆಂದರೆ ತರಂಗಣಿ, ಸ್ನೇಹಸೌರಭ, ಡಿಂಡಿಮ, ಭಾವಶ್ರೀ, ಕಿಶೋರ ಕ್ರಾಂತಿ, ಜಾನಪದ ಗೀತೆಗಳು, ಮಹಾಂತ ಮಹಿಮೆ. ಇವರು ಬರೆದ ಶಿಶುಗಿರೆಗಳ ಸಂಕಲನವೆಂದರೆ ಬಣ್ಣದ ಚಂಡು. ಕನಾಂಟಿಕ ದರ್ಶನ ಇವರ ಸಂಪಾದನೆ ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ.

ಒಂದು ಕಡೆ ಡಾ. ಡಿ. ಎಸ್. ಕರ್ಕಿರಿಯವರು ಇಂಚಲರ ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ‘ಸುಲಭ ಶೈಲಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಭಾವಾವೇಶದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ವಿಷಯ ವೈವಿಧ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ನಾದ ಮಾಧುರ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇಂಚಲ ಅವರ ಕವನಗಳು ಮನೋರಾಗವನ್ನುಂಟು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥವುಗಳಾಗಿವೆ. ಅವರೊಬ್ಬ ಸಹಜ ಕವಿ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ಅವರ ಸಹಜತೆಯನ್ನು ಕಾವ್ಯದ ಮೇಲಿನ ಅವರ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ‘ಎಸ್. ಡಿ. ಇಂಚಲರ ಕಾವ್ಯಪ್ರೇಮ’ದ ಕುರಿತು ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ರಸಮೂಳಾತೆ:

ನವೋದಯ ಪಂಥದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವ ಸಂಗತಿಗಳೆಂದರೆ, ನಿಸಗ್ರ ಪ್ರೇಮ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆ. ಇದು ಕವಿಯ ಅಂತರಾತ್ಮವನ್ನು ಹೊರಯೆಣಿಯವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಒಂದೆಚೆ ಜಿ. ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ರವರು ಬರೆದ ‘ಸೌಂದರ್ಯ ಸಮೀಕ್ಷೆ’ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ‘ಕವಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮೊದಲು ಆಕರ್ಷಿಸುವುದು ಪ್ರಕೃತಿ, ನಂತರ ತನ್ನ ವೈಭವಯುತ್ವಂ, ವೈವಿಧ್ಯಮಾಣವೂ ಆಗಿರುವುದು ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನವೋದಯದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕವಿಗಳಾದ ಕುವೆಂಪು, ಬೇಂದ್ರೆ, ಪು.ಶಿ.ನ ರಂತಹ ಹಲವಾರು ಕವಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಅನುಭಾತಿ, ಮನೋಭಾವನೆಗಳು ಮತ್ತು ವೈಚಾರಿಕತೆಯೊಂದಿಗೆ ಅಭಿವೃತ್ತಿಗೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಇಂದಿಗೂ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ನಿಸಗ್ರವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವ ಗುರುಹಿರಿಯರನ್ನು ಗೌರವಿಸುವ ಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಏರಕೆ, ನಿಸಗ್ರಕೆ ಎಂದು ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾಗಿದ್ದ ಎಸ್. ಡಿ. ಇಂಚಲರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃಷಿ ಅಪಾರವಾದದ್ದು.

ಎಸ್. ಡಿ. ಇಂಚಲರ ಪ್ರಥಮ ಕವನ ಸಂಕಲನ ‘ತರಂಗಿಣಿ’ಯನ್ನು 1948ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಈ ಕವನಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಪ್ರೇಮವಸ್ತುವಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದಿದೆ. ನಿಸಗ್ರ ಸೌಂದರ್ಯದ ವಣನೆಯನ್ನು ‘ಬೆಳಗು’, ‘ತರಂಗಿಣಿ’, ‘ವೈಜ್ಞಾನಾಥ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ’ ಮತ್ತು ‘ಮಗುವಿನ ಹಂಬಲ’ ಎಂಬ ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ರಸವನ್ನು ಸವಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇಂಚಲರ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಆರಾಧನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿಯುವಾಗ ಅವರು ಬರೆದ ‘ವೈಜ್ಞಾನಾಥ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ’ ಎಂಬ ಒಂದು ಪದ್ಯದ ಸಾಲು ಹೀಗಿದೆ.

‘ಖಿಗದ ಸಂಗೀತಕೆಂದು ಬಿಡಿರ ಕೊರಳ ನುಡಿಸಿತು
ಮಲೆಯ ಹಸಿರ ಮೇಲೆ ಹಾಯ್ದ ತಂಪುಗಾಳಿ ಬಿಸಿತು
ಇಳೆಯ ಹೆಣ್ಣ ಹರಳಿಗೆಂದು ಹೂವುಗಳನ್ನು ಮುಡಿಸಿತು’

ಈ ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಕವಿ ವೈಜ್ಞಾನಾಥ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿಯ ನಿಸಗ್ರದ ಅಂದ-ಚಂದ, ಸುಂದರವಾಗಿ ಅರಳಿದ ಹೂವುಗಳು, ಬೆಟ್ಟ, ಗಿಡ, ಮರ, ಬಳ್ಳಿ, ಖಿಗ, ಮೃಗ, ಹರಿವನೀರು ಈ ಎಲ್ಲ ಸುಂದರ ಸನ್ನಿಹಿತದ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಕವಿಯನ್ನು ಮೂಕವಿಸ್ತಿತನನ್ನಾಗಿ ಮೂಡಿಸಿತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಬೆಳಗಾವಿಗೆ ಸಮೀಪವಾಗಿರುವ ವೈಜ್ಞಾನಾಥ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಶಿವಮೂರಿತೆಯಿದ್ದು, ಇಲ್ಲಿ

ಗಿಡಮೂಲಿಕೆ, ವನಸ್ಪತಿ ಜೈವಧರಿಗಳು ಹೇರಳವಾಗಿ ಮೊರೆಯುವುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯಜ್ಯನಾಥ ಎಂದು ಹೆಸರು ಕೂಡ ಇದೆ ಎಂದು ಕವಿ ಇಲ್ಲಿ ಅತಿ ಸುಂದರವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

‘ಸ್ವೇಹಸೌರಭ’ದಲ್ಲಿ ‘ಮಂಜುಹನಿ’, ‘ಬಿಸಿಲುಮಳೆ’ ನಿಸರ್ಗದಲ್ಲಿಯ ಚಿತ್ರ ವೆಚ್ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಆನಂದಗೊಂಡು ಅವುಗಳ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸಿ ಆ ಸಂತೋಷದ ಅಲೆಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರೆಯಿಡಿದ್ದಾರೆ.

‘ತುಂಬಿದಾಗಸದಿಂದ
ಮುಗಿಲ ಹಿಂಡಿದ ತರದಿ
ಭೋರೆಂದು ಬಿಸಿಲು ಮಳೆ ಸುರಿಯುತ್ತಿತ್ತು’

‘ಬಿಸಿಲಿದ್ದ ಮಳೆ ಬಂದು
ಹೊಸತೊಂದು ಸೊಗ ತಂದು
ಎಸೆವ ಭುವಿ ಬಾನುಗಳ ಬೆಳಗುತ್ತಿತ್ತು’

‘ಬಿಸಿಲು ಮಳೆ’ ಎಂಬ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಲು ಮತ್ತು ಮಳೆ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಫಟಿಸುವುದು ಅಪರೂಪ. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಮೂಡುವ ಕಾಮನಬಿಲ್ಲುಗಳು ಮಂಜಿನ ಹನಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವರೂಪದ ಬಿಂಬವಾಗಿ ಪ್ರತಿಫಲಿಸಿದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕಾಣುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಕವಿಯ ದೃಷ್ಟಿಗಳೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ, ಅಂತಹ ಅಪರೂಪದ ಕವನ ಇದು ಎಂದು ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ಕವಿಯ ಸೌಂದರ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಅರಿಯಬಹುದು.

‘ಎದೆಯಂಗಳಿದಲಿ ಮನದ ಮಯೂರಂ
ಹೊಂಬಿಯಕೆಯ ಗರಿ ಬಿಷ್ಟುತ್ತಿದೆ
ವಿಧಿ ಬರೆದಿಹ ಬಗೆಬಗೆಯ ರಂಗದಲಿ
ಕುಣಿಯುತ ಮೈಮನ ಮರೆಯುತ್ತಿದೆ’

‘ಬಾಳಿನ ಬೇವೂ ಬೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲುತ, ಜೀವನ ನೋಕೆಯ ನೂಕೋಣ
ತ್ಯಾಗಪೇ ಜೀವನ ಸೇವಯೇ ಸಾಧನವೆನ್ನುತ ಮಟ್ಟನ್ನ ಹಾಕೋಣ’

‘ಯುಗಾದಿ’ಯ ಈ ಎರಡು ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಂಚಲರು ನಿಸರ್ಗ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮವನ್ನು ಬೆರಗುಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡಿದ್ದು, ಅದರ ಸೌಂದರ್ಯ, ಆಕರ್ಷಣೆಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ದುಃಖ ದುಮ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಮರೆಯುವಂತಹದ್ದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಒಂದು

ಸುಂದರ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಸರಿ. ಬಡವ-ಶ್ರೀಮಂತನೆಂಬ ಭೇದ-ಭಾವ ತೋರದೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮೂಲಕ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭೂತಿಯನ್ನು ಸರಳ ಬದುಕಿನ ತತ್ವವಂಬತ್ತೆ ಸ್ವಂತಃ ತಾವೇ ಅರಿತು ಕಾವೈ ವಾಚಕರಿಗೂ ರಸಜ್ಞವನ್ನು ಉಣಬಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

‘ನಿನ್ನ ನಿಡುದೋಳಿನ ಶ್ರೇಮ ಪಂಜರದಲ್ಲಿ
ಅರಗಿಳಿಯ ನಾನಾಗಿ ಇರುವ ಆಶೆ
ನಿನ್ನ ತೋಡೆಯೇ ಎನ್ನ ಹೊಟ್ಟಳಾಗಿರೆ ತಾಯಿ
ಹಾಲುಂಡ ಹಾಡೆನು ನಿನ್ನ ಭಾಷೆ’

‘ತಾಯಿ ಮುದ್ದು’ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಮಗುವಿನ ಮಮತೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ, ಅಮೃನ ಎದೆ ಹಾಲು ಅಮೃತಕ್ಕೆ ಸಮ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಟಿ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾವುದು ಇಲ್ಲ. ಅಂತೆಯೇ ಇಂಚಲರು ಅಮೃನ ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಾ, ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸು ಅರಿತುಕೊಂಡು ಬೋದಿಸಿದ್ದೆ ಆದರೆ ಅದು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗುತ್ತೆ. ಅಂತಹ ಮಕ್ಕಳ ಮನೋವಿಜ್ಞಾನ ಅವರಿಗೆ ಕರಗತವಾದಾಗ ಮಗುವಿನ ಮನಸ್ಸು ಮುಗ್ಧತೆಯು ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕಪಟವಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಗುವಿನ ಮನಸ್ಸಿನ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

‘ವಂಧ ಭಾಗ್ಯವಂತ ನಾಡಿಗೆಂತ ವಿಧಿಯ ಶೂಲಾ
ಯಾವ ಕೂಗು ಎನಿತು ಕೊರಗು ಎತಣೆಂದ ಜ್ಞಾಲಾ
ಜವನ ಕಾಟ ರುದ್ರನೋಟ ಕಣ್ಣ ಕ್ಷಾರ ಜಾಲಾ’

‘ಮಾತೆಯ ಮುತ್ತಿನ ಭಾಗ್ಯವ ಕಳಕೊಂಡ
ತಬ್ಬಲಿ ನಿನಗಾಗಿ ರೋಡಿಸುವೆನು’

‘ದೌರ್ಘಾಗ್ಯ ಬಂಗಾಲ’ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಕವಿಮನವು ಬರಗಾಲದಿಂದ ತತ್ತ್ವರಿಸಿದಾಗ ಬಂಗಾಲ ರಾಜ್ಯದ ರುದ್ರ ಭಯಂಕರತೆಯನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬದುಕು ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು, ಸಂಕೀರ್ಣದ ಜಾಲದಂತಿದೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಖುಷಿ-ಅಳು-ನೋವು ಇವು ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಬದುಕಿನ ಹೋರಾಟ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕವಿಯ ಮನಸ್ಸು ನೊಂದುಕೊಳ್ಳುವುದುಂಟು. ಕಲುಷಿತ ವಿಷವು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೇ ಇಂಚಲರ ಮೊದಲ ಪಶ್ಚಿಮ ಅಗಲಿದಾಗ ಮನನೋಂದು ಮನದಳಲನ್ನು ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ತೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ಜೊತೆಗೆ ಆ ನೋವನ್ನು ತಮ್ಮ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು

ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ಜನತೆಗೆ ಕರೆ ನೀಡಿ, ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯ ಭಾರತದ ಶೋಚನೆಯ ಸ್ಥಿರಯನ್ನು ಈ ಕವನದಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ.

‘ನಿನ್ನೊಲವೆ ನನ್ನ ಹಾಡು
ಬೇರೆನು ಹಾಡಲಿ
ನನ್ನ ವಾಣಿಯೇ ನಿನ್ನ ಪ್ರೇರಣೆ
ಬೇರೆ ಎನು ಬೇಡಲಿ’

‘ಮುದಿಮು’ ಎಂಬ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಕವಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಥಮ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಾಡಿ ಆ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ತಾಯಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಾಯಿಯ ವಾಶ್ವಲ್ಯದ ಸವಿನೆನಹು ಕವಿಯ ಜೀವನದ ಜೀವಾಳವಾಗಿದೆ. ಸ್ವಾತಿತ್ಯ ಸಲೆಯಾಗಿದೆ. ಕವಿಯ ಭಾವಪೂರ್ವ ವರ್ಣನೆ, ಸರಳ ಸುಂದರ ಕಲ್ಪನೆ, ಬದುಕಿನ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

‘ಸೌಂದರ್ಯದಾ ಲೀಲೆ
ಸ್ವರ್ಗದಿಂದಿಳಿಗಳಿದು
ಅಂಗಳಕೆ ಮಂಗಳವ ಜಿಮುಕಿಸಿತು’

‘ಸ್ವೇಹಸೌರಭ’ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವೇಹಕವಿಯಾದ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸೌಂದರ್ಯ ಆರಾಧಕರಾಗಿ ನಾಡು ನುಡಿಯ ಏಳಿಗೆ, ವೀರ ಸಂದೇಶ ಬೀರುವ ನಿಮ್ಮಲ ಮನಸ್ಸಿನ ನವ್ಯ ಕವಿಗಳಾಗಿ, ನವೋದಯದ ಕವಿಗಳಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮೆದರು. ಕವಿಯ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಾವಗೀತೆಯ ನಾದಮಾಧುರ್ಯ, ಪ್ರಾಸ, ಅನುಪ್ರಾಸ, ಅನುಸ್ವಾರಗಳ ಬಳಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಗಿರುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಲ್ತೇವೆ.

‘ಸ್ವೇಹವೇ ಸಂಜೀವಿನಿ ಬಾಳಿಗೆ ರಸವಾಹಿನಿ’ ಎಂದು ಹಾಡಿದ ಕವಿ ಇಂಚಲರು ಡಿ. ಎಸ್. ಕೆರ್ಕಿ, ತುರಮುರಿ, ಈಶ್ವರ ಸಣಕಲ್ಲು, ವಿ. ಕೆ. ಕರಡಿ ಇವರೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ‘ಕಿರಿಯ ಬಳಗ್’ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಗಡಿನಾಡು ಬೇಳಗಾವಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಘವೋಂದನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಅದರ ಸ್ವಾತಿತ್ಯ ಸಲೆಯಾಗಿ ನಿಂತರು. ಅವರ ಸ್ವೇಹಬಳಗ್ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ವಾತಿತ್ಯಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿತು.

‘ಧರೆಯೊಳಗೆ ಮರೆಯಾಗಿ ಮರದ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ
ಜೀವರಸವನ್ನುರೆವ ಬೇರಿನಂತೆ
ಕರುನಾಡ ಸಿಂಗರಿಸಿ, ರಸಗಂಗೆಯಂ ಬರಿಸಿ

ತ್ಯಾಗದಿಂ ಬಾಳಿದಿರ ತಾಯಿಯಂತೆ'

‘ನುರು ಬಸವನಾಳರಿಗೆ’ ಎಂಬ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ 1961ರಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಾವಿಯಲ್ಲಿ ಕೆ.ಎಲ್.ಇ. ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಬೆಳಗಾವಿ ಭಾಗದ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾದಾನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದು ಇಂದು ಹೆಮ್ಮರವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ನಿಲ್ಲಲು ಬಸವನಾಳರು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಸೇವೆ ಅನುಪಮವಾದದ್ದು. ಲಿಂಗರಾಜ ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ತಮ್ಮ ತನು-ಮನ-ಧನಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಿಸಿ ಜೀವನದ ಕೊನೆಯುಸಿರು ಇರುವವರೆಗೂ ದುಡಿದ್ದನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಕತ್ತಲೆಯ ಬದುಕಿಗೆ ಬೆಳಕಾಗಿ ಬಂದಂತಹ ಬಸವನಾಳರ ಕುರಿತು ಇಂಚಲರ ಅವರ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯದ ಗುಣಗಾನ ಈ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಅಜರಾಮರವಾಗಿ ಉಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಪ್ತಾರ್ಥಿಗಳ ತ್ಯಾಗದ ಮಣಿದ ಫಲವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಇಂದಿಗೂ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಇವರ ಮುಕಾರ, ತ್ಯಾಗ, ಸೇವೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯುವುದೇ ಈ ಕವಿತೆಯು ಒಂದು ಅಧ್ಯಾತ್ಮೇ ಸರಿ.

‘ರಸಮಣಿಯೆ ಓ ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ತಿಲಕ ಕುವೆಂಪು
ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭೆಯ ಮುಣ್ಣ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ರಸವ್ಯಾಷಿ
ಅಭಿನವ ಮಹಾಕವಿ ಕನ್ನಡದ ವಾಲ್ಯೋಚಿ
ರಾಮಾಯಣದ ಬ್ರಹ್ಮದ್ವಾರಾ ಗಾನಮಂ ಪಾಡಿ’

‘ರಸಮಣಿ ಕುವೆಂಪು’ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಮಾನವ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಪ್ರಚುರಪಡಿಸಿದ ಕನ್ನಡದ ರಸಮಣಿ ಮೇರುಕವಿ ಕುವೆಂಪುರವರ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಸೇವೆ ಅರ್ಮೋಫವಾದುದು. ಶ್ರೀ ಕುವೆಂಪುರವರ ವಿಶಿಷ್ಟ ಗುಣಗಳ ಬಗೆಗೆ ಬೆಳಕು ಚಲ್ಲುವ ಇಂಚಲರ ಕವಿತೆ... ‘ಕನ್ನಡದ ಸರಸ್ವತಿಯ ಸವಿಗಣ್ಣ ಕುವೆಂಪು’ ಎಂಬ ಕವಿತೆಯ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಇಂಚಲರು ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕುವೆಂಪು ಅವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದ ಮೂಲಕ ಪ್ರೇರಣೆ ಪಡೆದು ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಮೈಲುಗಲ್ಲ ಹಾಕಿದ ಇಂಚಲರು ಅವರ ಪ್ರೀತಿ, ಗೌರವ, ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಿಸಗ್ರದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಗೌರವಿಸುವ ಕುವೆಂಪುವಿನ ಬದುಕಿನ ಚಿತ್ರಣ ಇಲ್ಲಿ ನೀಡುತ್ತಾರೆ.

‘ಗಳಿಗೆಯ ಬಾಳಿಗೆ ಎಂಥ ಕಳಗವಂತೆ
ನಾಳಿಗೆನ್ನುವ ಚೆಂತೆ ಬರಿ ಕಳ್ಳಸಂತೆ
ರಾಜಕೀಯ ಸೂತ್ರ ಸ್ವಾರ್ಥದಾಹ ಕುತಂತ್ರ

ಸ್ವಜನ ವಿದ್ರೋಹವೇ ಸ್ವಾರ್ಥವೆನಿಸಿಮದು’

‘ಭಾವಶ್ರೀ’ ಕವನ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿರುವ ‘ಎಂಥ ಬಾಳಿದು ಇಂದು’ ಎಂಬ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಚಲರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದೊರೆತ ಮೇಲೆ ಒಂದೆರಡು ದಶಕಗಳು ಕಳೆದಾಗಿನ ಸಾಹಾಜಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸುಂದರವಾದ ಸಮಾಜ, ಮುಕ್ತ ಸಮಾಜ, ಕಲ್ಯಾಣ ರಾಜ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮಣಿ ಪುರುಷರು ತಮ್ಮ ತನು-ಮನ-ಧನಗಳ ಬಲಿದಾನಗೈದರು. ಆ ಹೆಚ್ಚು ಅಭಿಮಾನ ನಮ್ಮ ಕವಿಗಿದೆ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡು, ಕೇಳಿದ ಕವಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯನಂತರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಧ್ಯ, ಮೋಸ, ದ್ರೋಹ, ಅಪಾರ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿ ಸಂಗ್ರಹಣೆ, ಮೇಲು-ಕೀಳು ಎಂಬ ಭೇದ-ಭಾವ, ಶೋಷಣೆ ಮಾಡುವ ಶ್ರೀಮಂತ ವರ್ಗ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಅಪಾರವಾದ ನೋವನ್ನು ತಂದಿದೆ. ಅದು ಅವರ ಮನದಾಳದಲ್ಲಿ ‘ಎಂಥ ಬಾಳಿದು ಇಂದು’ ಎಂದು ಉದ್ದಾರ ತೆಗೆಯುವಂತಾಗಿದೆ ಈ ಕವನದ ಸಾಲುಗಳು.

‘ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಹೊನ್ನಿನ ಹಬ್ಬವು
ಇನ್ನಿಂದು ಸಾಗಿದೆ ನೋಡಣಿ
ಬಂಗಾರದ ರಥ ಸಿಂಗಾರಾಗುತ್ತ
ರಭಸದಿ ಬರುತ್ತಿದೆ ಬಾರಣ್ಣಾ’

‘ಕನ್ನಡ ದೇವಿಯ ತೇರು’ ಎಂಬ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಂಚಲರ ನಾಡಕವಿತೆಗಳು ಸ್ವೀಕಾರ ಚಿಲುಮೆಯಾಗಿವೆ. ‘ಸಿರಿಗನ್ನಡಂ ಗೆಲ್ಲಿ, ಸಿರಿಗನ್ನಡಂ ಬಾಳೆ’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಉಂಡು-ಉಸಿರಾಡಿದವರು. ಕನ್ನಡದ ಗತಕಾಲದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸೋಗಡು, ಶೈಷ್ವತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಮೊಳಗಿಸುತ್ತಾ ಸಿರಿಗನ್ನಡ ಸಂಭ್ರಮದ ಜಾತೀಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ ಧನ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದ ಕವಿ ಇಂಚಲರು.

ಬೆಳಗಾವಿಯ ಭಾಷೆಯ ಸೋಗಡು ಇಲ್ಲಿ ‘ಅಣ್ಣಾ’ ಎಂಬ ಪ್ರಸಾಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ಆತ್ಮೀಯ ಕರೆಯಾಗಿ ಮಾಪಟಿಸಿದೆ. ಕವಿಗೆ ಇದು ಬರಿ ಹಬ್ಬವಾಗಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಹೊನ್ನಿಸಿ ಹಬ್ಬವಾಗಿದೆ. ಆ ತಾಯಿ ಭುವನೇಶ್ವರಿಯ ಭಾವಚಿತ್ರ ಇರಿಸಿದ ರಥವು ಬಂಗಾರಮಯವಾಗಿ ಕವಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದ್ವರಿಂದ ಈ ಸಾಲುಗಳು ರಸಚೇತನದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು, ಸ್ವೀಕಾರ ಇನ್ನೊಂದು ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಂತಿದೆ.

ಇಂಚಲರ ಬಾವಶ್ರೀ ಕವನಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ‘ಎಚ್ಚಿತ್ತ ಕನಾಟಕ ಕರ್ತವ್ಯದ ಕರೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಬಾವುಟ’ ಎಂಬ ನಾಡಿನ ಕುರಿತಾದ ಕವಿತೆಗಳಿವೆ. ‘ನಮ್ಮ ಬಾವುಟ’ ಪದ್ಯದ ತುಂಬ ಕವಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಿಯ ನೆಮ್ಮದಿಯ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸಲು,

ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಿ ಪ್ರಗತಿಯ ಹೆಚ್ಚೆಯನ್ನು ಹಾಕಲು ಮಾನವೀಯತೆಯನ್ನು ಮರೆಯುವಲ್ಲಿ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಮಾರೋಪ:

ಇಂಚಲರು ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಕಾವ್ಯಕೃಷಿ ಮಾಡಿದವರು. ಬೆಳಗಾವಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ಗಲಭಿಗಳು ಉಂಟಾದಾಗ ಕನ್ನಡ ಉಳಿಸಲು ಅವರು ನವೋದಯ ಸಾಲಿನ ಕವಿಯಾಗಿ ಕವಿಗಜನೆ ಮಾಡಿದವರು. ಬೆಳಗಾವಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮರಾತಿಮಯವಾದ ನೆಲವನ್ನು ಕನ್ನಡಮಯಗೊಳಿಸಲು ಹಗಲಿರುಳು ಶ್ರಮಿಸಿದವರು. ಹಲವಾರು ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಿಗೆ, ಕವಿಗಳಿಗೆ ಜಿ.ಎ. ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಕನ್ನಡಿಗರ ಶಕ್ತಿಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ರೂಪ ಪಡೆಯಲು ಇವರ ಸೇವೆ ಅಪಾರಾದದ್ದು. ‘ತನುಮನವೆಲ್ಲವೂ ಕನ್ನಡಮಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಇವರು ಅನ್ಯಭಾಷಾ ದ್ವೇಷಿಗಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಭಾಷಾಪ್ರೇಮ ದೇಶಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಬಾರದಂಬ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು’ ಹೊಂದಿದ್ದರು ಎಂದು ಒಂದೆಚೆ ಪೆತ್ತಾ, ಜಿ. ಜಿ. ನೇಗಿನಹಾಳರ ನುಡಿಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನನಪಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಚಲರ ಎಲ್ಲ ಕಾವ್ಯಗಳು ನಾಡು-ನುಡಿಗಾಗಿ, ಸ್ವಾತಂತ್ಯ ಹೋರಾಟಕ್ಕಾಗಿ, ದಾನ-ಧರ್ಮ ಮಾಡಿದ ಮಹನೀಯರ ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಆ ಜೀವನದ ನಡೆ-ನುಡಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ರೂಪಕ ಶಕ್ತಿಯ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿದುವಲ್ಲಿ ಸಾಧನಕೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಹೀಗೆ ಇವರ ಕಾವ್ಯಗಳು ಹೃದಯದ ಅಂತರಾಳದಿಂದ ಸಹಜವಾಗಿ ಪುಟಿದ್ದೆ ರಸಕಾವ್ಯಗಳಾಗಿವೆ. ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಕನ್ನಡಭಿಮಾನವನ್ನು ತುಂಬುತ್ತಾ, ನಾಡಿನ ಏಳಿಗೆ ಹಂಬಲಿಸಿದ ಕವಿಯು ನಾಡಪ್ರೇಮ ಇಲ್ಲಿ ತುಂಬು ಹೊಳೆಯಾಗಿ ಹರಿದಿದೆ. ಪ್ರಾತಃಸೃಷ್ಟಿಯರೆಂದು ಕರೆಯುವ ಶ್ರೀ. ಎಸ್. ಡಿ. ಇಂಚಲರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃಷಿ, ಕನ್ನಡಸೇವೆ, ಇಂದಿಗೂ ಬೆಳಗಾವಿ ಭಾಗದ ಜನರಿಗೆ ಅವಿಂಡ ಕನಾರಟಿಕದ ಹೊಂಗನಸನ್ನು ಕಾಣಿಸ ಸಕಲರಿಗೂ ಸದಾ ಸ್ಮಾರಕಿಯ ಚಿಲುಮೆಯಾದರು... ಆದಶ್ರಮಯವಾದರು...

ಅಧಾರ ಗುಂಘಗಳು:

1. ಕನ್ನಡದ ಮೋಷಕರು – ಡಾ ಜಿ.ಡಿ.ಜೋತಿ, ಕನಾರಟಕ ವಿದ್ಯಾವರ್ಥಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಧಾರವಾಡ
2. ಕವಿ ಎಸ್. ಡಿ. ಇಂಚಲರ ಕನ್ನಡ ಸೇವೆ – ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನ – ಆನಂದಕುಮಾರ ಬ ಪಾಟೀಲ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಹಂಪಿ-2013
3. ‘ಇಂಚರ’ – ಎಸ್. ಡಿ. ಇಂಚಲರ ಸಮಗ್ರ ಕಾವ್ಯ- ಮೈ.ಬಿ.ಎಸ್. ಗವಿಮತರು, ಸಂಪಾದನೆ ಕನ್ನಡ ಜಾಗೃತಿ ಮಸ್ತಕ ಮಾಲೆ
4. ಬೆಳಗಾವಿ ಬೆಳಕು – ಸಂಸ್ಕರಣ ಸಂಪುಟ-ಅಶೀಲ ಭಾರತ 70ನೇ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನ, ಬೆಳಗಾವಿ 2003 ಸಂಪಾದಕರು- ಡಾ ಎಸ್.ಆರ್. ಗುಂಜಾಳ